

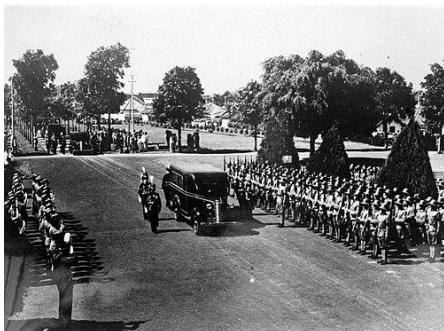

Gerardus Johannes Berenschot is geboren op 24 juli 1887 in Solok, NOI. Hij was de zoon van Gerrit Hendrik Berenschot en Florence Mildred Rappa. Hij had een oudere broer George (1884) en een jongere broer Berend Willem (1895). Zijn vader was luitenant-kolonel van het Indische leger.

Gerard werd op zijn vijftiende voor opleiding naar Nederland gezonden en volgde, na de HBS te Winterswijk, de Cadettenschool te Alkmaar, en daarna de Koninklijke Militaire Academie te Breda. Daar werd hij opgeleid tot officier der infanterie van het Indische leger. Op 19 juli 1907 volgde de benoeming tot 2e luitenant. Hij trouwde op 8 juli 1908 in Winterswijk met Margaretha Catharina de Boer. Ze kregen een zoon en twee dochters. Later dat jaar vertrok het pas getrouwde stel naar Nederlands-Indië. Hij werd eerst op Java gelegerd en diende van 1910 tot 1915 in Atjeh waar hij de laatste jaren van de daar woedende oorlog meemaakte als lid van het Korps Marechaussee te voet in Atjeh en Onderhorigheden.

In 1919 ging hij naar Nederland voor het volgen van de cursus aan de Hogere Krijgsschool. Hij verbleef afwisselend in Nederland en Nederlands Indië en gaf onder andere les aan de Krijgsschool. In 1935 werd hij bevorderd tot generaal-majoor. Hij is nauw betrokken geweest bij de modernisering van het KNIL. In eerste instantie had het KNIL tot taak de binnenlandse orde en rust te handhaven. In aanloop naar de Tweede Wereldoorlog werd ze ook voorbereid op het bestrijden van een buitenlandse vijand. In juli 1939 werd hij benoemd tot luitenant-generaal en commandant van het leger in Indië en hij werkte voort om het leger in een zo groot mogelijke staat van paraatheid te brengen.

Op 13 oktober 1941 had Berenschot in Batavia een bespreking met de Britse opperbevelhebber in het Verre Oosten, maarschalk Sir Robert Brooke Popham. Het vliegtuig dat hem naar Bandung zou terugbrengen, waar het hoofdkwartier van het KNIL was gevestigd, stortte neer kort nadat het was opgestegen van het vliegveld Kemajoran. Alle inzittenden kwamen daarbij om het leven. De oorzaak van het ongeluk werd gezocht in het uitzetten van de linker motor, maar geruchten deden de ronde dat het sabotage had kunnen zijn. De dood van Berenschot heeft in het toenmalige Nederlands-Indië grote indruk gemaakt. Op last van de autoriteiten werden alle vlaggen op de openbare gebouwen halfstok

gehangen. Op een cruciaal moment, vlak voor het uitbreken van de oorlog met Japan, moest Nederlands-Indië een militair missen die van iedereen het volle vertrouwen had. Hij werd opgevolgd door luitenant-generaal H. ter Poorten.

Hij werd begraven op het Nederlands Ereveld Pandu in Bandung.

Berenschot was officier in de Orde van Oranje-Nassau, ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw, drager van het Onderscheidingsteken voor Langdurige Dienst als officier, het Ereteken voor Belangrijke Krijgsbedrijven met de gespen Atjeh 1906-1910, 1911-1914 en droeg de kroon der eervolle vermelding.

Groep 2 in Winterswijk werd na de oorlog naar hem vernoemd in Generaal Berenschotgroep. De stam van de Heilig Hart parochie in Soerabaja, waar de katholieke groepen 13 St. Aloysius en 17 St. Hubertus krijgt de naam Gen Berenschotploeg.

Meer informatie

[Gerardus Johannes Berenschot - Wikipedia](#)

[Gerardus Johannes Berenschot | Oorlogsgravenstichting](#)

[Berenschot, Gerardus Johannes \(1887-1941\)](#)

[Nieuwe Winterswijksche courant » 09 jul 1947 - Art. 11 | Delpher](#)

Archief Scoutingmuseum Baarn – district Soerabaja

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.